

Uilen houden van Belsele

verslag van de vogelring - fietstocht 30 mei 2009

Met maar liefst 25 vogelliefhebbers vertrokken we om 14 uur aan het Sportcentrum De Klavers te Belsele voor de derde editie van de vogelring – fietstocht. Onder hen een aantal deelnemers van de driejaarlijkse cursus “Vogels leren herkennen” die nog tot 13 juni 2009 loopt. Maar ook verschillende kinderen waren met hun ouders meegekomen. De zon was gedurende heel de fietstocht van de partij. We kregen opmerkelijke zaken te zien.

Eddy De Taey, uilenkenner en gids van dienst, kent Belsele als zijn broekzak en weinig broedgevallen op Belseels grondgebied zijn hem onbekend. Hij had een mooie tocht van een tiental kilometer uitgestippeld, waarvan het overgrote deel langs rustige wegen.

In de buurt van ‘de afgraving’ hielden we een eerste keer halt. De steenuilkast gaf onderdak aan drie prachtige en goed doorvoede vogels van twee à drie weken oud. Deze familie heeft het blijkbaar naar haar zin in de buurt.

In de torenvalkkast wat verderop was nog geen leven te bespeuren. Er werden wel vijf eieren teruggevonden. De meeste vogels broeden dit jaar blijkbaar wat later dan vorig jaar. Eigenlijk kunnen we stellen dat 2009 eerder normaal verloopt, terwijl het voorjaar in 2008 uitzonderlijk zacht was. Toch hebben we de indruk dat we dit jaar minder torenvalken opmerken. Hebben zij het – net als onze kerkuilen – met de strenge en lang aanhoudende winter zwaar te verduren gehad?

Een tweede broedsel bevond zich aan de rand van een fruitboomgaard. Hier waren we getuige van een bijzonder schouwspel. Naast vier flinke jongen van ongeveer tien dagen oud, werd ook het volwassen wijfje op het nest aangetroffen. Het leek alsof ze ons aankeek met een derde oog dat zich te midden van haar kopje bevond. Het bleek ook geen piercing, maar een joekel van een teek die haar linkeroog al min of meer had geïnfecteerd. Geert De Smet, onze ringer van dienst, kon met grote precisie de boosdoener verwijderen. Met wat oogzalf hopen we dat mama steenuil snel herstelt en samen met haar partner haar kroost kan grootbrengen.

De derde broedlocatie in de Moortelhoekstraat was helemaal natuurlijk. In een kanjer van een knotwilg bevond zich een heus gangenstelsel waarin zich een steenuilfamilie had gehuisvest. Twee flinke jongen werden geringd en voorzichtig teruggeplaatst. De gezonde toestand van de jongen toont aan dat de natuurlijke huisvestingsplaatsen nog steeds te verkiezen zijn. De terugloop van geschikte gelegenheid maakt het ophangen van nestkasten echter wel verdedigbaar. Het ringwerk verschaft trouwens heel wat gegevens, terugmeldingen leveren informatie over leeftijd, biotoopkeuze, regio-uitbreiding, trekroutes, etc.

In de laatste steenuilkast in de Groenstraat vonden we een waar curiosum terug: een jong met een gekruiste snavel zoals je dat ook bij een kruisbek ziet. Zolang de oudervogels voedsel aanbrengen en in kleine stukjes verscheuren kan het jong wel eten, maar we vermoeden dat het dier weinig kans maakt om zelfstandig te leven. Er werden nog vlug enkele ‘verluchtingsgaten’ in de kast geboord, want de ‘kamervochtigheid’ bleek te hoog, aan de jongen te zien.

Afsluiten deden we op een boerderij in de Kleemstraat, waar we de jongen van een nestje boerenzwaluw konden bezichtigen en ringen. De eigenaar wist ons te vertellen dat de jongen van de andere nesten reeds waren uitgevlogen. De zwaluwen zijn dit jaar blijkbaar erg vroeg aangekomen. Zou dit de voorbode van een prachtige en lange zomer zijn?

Marc Aerts